

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs
missis**

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria sexta. Statio ad sanctu[m] laurentiu[m] lucina. Jntroitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70304](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70304)

Seria .viij.

ducebant illos ad iesū. Et ille
singulis manus imponēs cu/
rabat eos. Exibāt autem de/
monia a multis clamantia et
dicētia: qz tu es filius dei. Et
increpās nō sinebat ea loqui:
qz sciebāt ipm esse christū. Fa
cta autē die egressus ibat in de
sertū locū: z turbe requirebāt
eū: z venerunt vsqz ad ipm: z
detinebant illū ne discederet
ab eis. Quibus ille ait: Quia
z alijs ciuitatibus oportet me
euāgelizare regnū dei: qz ad
hoc missus sū. Et erat pdicās
in synagogis galilee. **Offic.**

Si ambulauero in medio tribu/
lationis uiuificabis me domine:
et sup irā inimicōz meoz exten/
des manū tuā: z saluus me fecit

In tu **Secf.** dextera tua.
Iozū dñe p̄ciosa morte iu
stoz sacrificiū illud offerim⁹:
de quo martyrij sumpsit om̄e
principiū. **p. Lēgio.** Tu māda/
sti mandata tua custodiri nimis:
ytinā dirigant̄ vie mee ad custo/
diēdas iustificatiōes tuas. **Post**

It nobis sacra. **cōmu.**
Smeti tui certa saluatio:
que cū beatorz martyrū tuoz
cosme z damiani meritis im/
plorat. **D. Sup pplm Dio.**

Subiectū tibi pplm q̄s
dñe propitiatio celestis
amplificet: z tuis semper fact

at seruire, mandatis. **Per do.**

**Seria sexta. Statio ad sanctū
laurentiū lucina. Introitus.**

Dic mecum dñe signus
in bonū: vt videāt q
me oderūt z cōfida/
tur: quoniam tu dñe
adinuisti me: z cōsolatus es me.

p. Inclina dñe aurē tuā z exau/
di me: quoniam inops z pauper
sum ego. **p. Gloria pa. Oratio.**

Ieiunia nra q̄s dñe be/
nigno fauore prosequere:
vt sicut ab alimētis abstine
mus in corpore: ita a vitijs te/
iunemus in mente. **Per do.**

In cō libri numeri. **xx. ca.**

In dieb⁹ illis: Conuene
rūt filij isrl̄ aduersuz moysen
et aaron: z versi in seditionez
dixerūt: Date nobis aquas vt
bibam⁹. Ingressiqz moyses z
aaron dimissa mltitudine an
te tabernaculū sederz: corue
runt proni in terram: clama
ueruntqz ad dñm: atqz dixe
rūt. Dñe deus exaudi clamo
rem ppli hui⁹: z aperi eis the
saurū tuū fontē aque viue: vt
satiati: cesset murmuratio eo
rum. Et apparuit gloria dñi
super eos. Locutusqz est dñs
ad moysē dicēs: Tolle virgā
z congrega pplm: tu z aaron
frater tuus: z loqmini ad pe
trā corā eis: z illa dabit aquas

Lūq; eduxeris aquas de pe-
tra: bibet oīs multitudo ⁊ iu-
menta ei⁹. Tulit igit moyses
vgā que erat in cōspectu dñi
sicut preceperat ei: cōgregata
multitudine ante petram. Di-
xitq; eis: Audite rebelles et
screduli. Nū de petra hac vo-
bis aquas poterimus eijcere?
Lūq; eleuass; moyses manū
pcutiēs vga bis silicē egressē
sūt aque largissime: ita vt po-
pulus biberet ⁊ iumenta. Di-
xitq; dñs ad moysen ⁊ aaron
Quia nō credidistis mihi: vt
sanctificaretis me coraz filijs
isrl: nō itroducetis hos ppos
in terrā quā dabo eis. Nec est
aqua cōtradictionis: vbi iur-
gati sūt filij isrl cōtra dñm: et
sanctificatus est in eis. **Scdm.**
In deo sperauit cor: meū ⁊ adiu-
tus sum: ⁊ reflexit caro mea: et
ex volūate mea cōfitebor illi. ⁊
Ad te dñe clamaui de⁹ meus: ne
fiteas: ne discedas a me. **Scdm**
In illo tpe: **ioāne. iij. ca.**
Venit iesus in ciuitatez
samarię: que dicitur sicchar iu-
cta prediū: qđ dedit iacob io-
seph filio suo. Erat autem ibi
fons iacob. Iesus ergo fatiga-
tus ex itinere: sedebat sic supra
fontem. Hora autē erat quasi
sexta: venit mulier d samaria
haurire aquā. Dicit ei iesus:

Da mihi bibere. Discipuli at-
ei⁹ abierant in ciuitatē: vt ci-
bos emerēt. Dicit ergo ei mu-
lier illa samaritana. Quō tu
iudeus cum sis: bibere a me
poscis: que sum mulier sama-
ritana? Nō enim contūtur iu-
dei samaritanis? Rñdit iesus
⁊ dixit ei: Si scires donū dei:
⁊ qđ est qđ dicit tibi: da mihi bi-
bere: tu forsītā petisses ab eo:
⁊ dedisset tibi aquā viuā. Dic
ei mulier: Dñe neq; in quo
haurias habes: ⁊ pute⁹ alē ē.
Cñ ergo habes aquā viuā?
Nūqd tu maior es pte nro ia-
cob: qđ dedit nob hūc puteū: ⁊
ipse ex eo bibit: ⁊ filij eius: ⁊
pecora ei⁹? Rñdit iesus: di-
xit ei: Dis q biberit ex aqua
hac: sitiet iterū. Qui autē bibe-
rit ex aq quā ego dabo ei: nō
sitiet in eternū. S; aqua quā
ego dabo ei: fiet in eo fons aq
faliētis i vitā eternā. Dicit ad
eū mulier: Dñe da mihi hāc
aquā: vt nō sitia: neq; venia; huc
haurire. Dicit ei iesus:
Clade voca virū tuū: ⁊ veni
huc. Respōdit mulier ⁊ dixit
Nō habeo virū. Dicit ei iesus
Bñ dixisti: q; nō habeo virū
Quinq; enī viros habuisti:
⁊ hūc quē habes nō ē tu⁹ vir?
Hoc vere dixisti. Dicit ei mu-
lier: Dñe vt video ppheta es
f ij

tu. Patres nostri in mote hoc adorauerunt: et vos dicitis: quod hierosolymis est locus ubi adorare oportet. Dicit ei iesus: Mulier crede mihi: quod venit hora: quando neque in mote hoc: neque in hierosolymis adorabitis patrem. Nos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod sciimus: quod salus ex iudeis est. Sed venit hora: et nunc est: quando veri adoratores adorabunt patrem in spiritu et veritate. Nam et pater tales querit: qui adoret eum. Spiritus est deus: et eos qui adorant eum: in spiritu et veritate oportet adorare. Dicit ei mulier: Scio quod messias venit: quod dicitis christus. Cum ergo venerit: ille nobis annuntiabit omnia. Dicit ei iesus: Ego sum qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli eius: et mirabantur quod cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit quid queris: aut quod loqueris cum ea. Reliquit ergo hydriam suam mulier: et abiit in civitatem: et dixit illis hominibus. Venite et videte homines qui dixit mihi omnia quecumque feci. Numquid ipse est christus? Exierunt ergo de civitate: et veniebant ad eum. Interea rogabant eum discipuli eius dicentes: Rabbi manduca. Ille autem dixit eis: Ego cibum habeo manducare: quem vos nescitis.

Dicebant ergo discipuli eius ad iuicem. Numquid aliquid attulit ei manducare? Dicit eis iesus: Deus cibus est: ut facias voluntatem eius qui misit me: ut perficiam opus eius. Nonne vos dicitis quod adhuc quattuor menses sunt: et messis venit. Ecce dico vobis: leuate oculos vestros: et videte regiones: quod albe sunt iam ad messem. Et qui metit mercedem accipit: et aggregat fructum in vitam eternam: ut et qui seminat: simul gaudeat et qui metit. In hoc enim est verbum verum. Quia alius est qui seminat: et alius est qui metit. Ego misi vos metere: quod vos non laborastis. Alii autem laborauerunt: et vos in labores eorum introistis. Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum samaritanorum: propter verbum mulieris testimonium prohibentis: quod dixit mihi omnia quecumque feci. Cum venissent ergo ad illum samaritani: rogauerunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem eius: et mulieri dicebant. Quia non iam propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audiuimus et scimus: quod hic est vere salvator mundi. **Offertorium.** Intende voci orationis mer rex meus et deus meus: quod

nia ad te orabo dñe. **Secreta.**

Respice dñe ppitius ad munera que sacramus vt tibi grata sint: z nobis salutaria semper existant. per.

Lóio. Qui biberit aquas quam ego dabo ei vicit dñs: fiet in eo fons aque salie: is in vita eterna.

Huius nos dñe **Postco.** perceptio sacri mudet a crimie: z ad celestia regna pducatur. per. **Sup pplm Dio.**

Presta q̄s ops de: vt q̄ in tua ptectione cōfidi mus: cūcta nobis aduersatia te adiuvante vincamus. per.

Sabbato Statio ad sanctam susannā. Introit.

Verba mea aurib⁹ pci pe dñe: intellige clamorē meū: intēde voci orationis mee. **Ps.** Rex meus z deus meus. **V.** Gloria. **Dio.**

Presta q̄s ops de: vt q̄ se affligēdo carne ab alimētis abstinent sectando iusticiam a culpa ieiunent. per.

Lcō danielis pphete. viij. ca.

In dieb⁹ illis: Erat vir in babilone: z nomē ei⁹ ioachim. Et accepit vxorem noie susannā filiā helchie pulchra nimis: z timētē deū. Da rētes enim illius cū essent iusti erudierūt filiā suā fm legē moysi. Erat autē ioachim di-

ues valde: z erat ei pomeriū vicinū domui sue. Et ad ipsū p̄fluebāt iudei: eo q̄ esset honorabilior omnium. Et p̄stituti sūt duo senes iudices in anno illo: de q̄bus locutus est dñs: qz egressa est iniquitas de babilone a seniorib⁹ iudicib⁹: qui videbant regē pplm. Isti frequētabāt domum ioachim: z veniebāt ad eos oēs q̄ habebāt iudicia. Cum autē ppl̄s reuertisset post meridiem ingrediebāt susannā: z deambulabat in pomerio viri sui. Et videbāt eam senes quotidie ingredientē z deambulantem: z exarserūt in cōcupiscētiā eius. Et auerterūt sensus suū z declinauerunt oculos suos vt nō viderēt celū: neq; recōdarēt iudicioz iustoz. Factū est autē cum obseruaret diē aptū: qñ eaz possent inuenire solā: ingressa est aliqñ sicut heriz nudius tertius cum duab⁹ solis puellis: voluitq; lauari in pomerio. Estus q̄ppe erat Et nō erat ibi q̄sq; p̄ter duos senes absconditos cōtēplantes eā. Dixit ergo puellis: Affer te mihi oleum: z smigmata: z hostia pomerij claudite vt lauer. Cū autē egressē essent puelle: surrexerunt duo senes: z accurrerūt ad eam: z dixerūt:

f iij